

ஐங்குறுநூறு அகத்திணை மரபும் வாழ்வியல் விழுமியங்களும்

The Tradition of Ainkurunuru's Akattinai and its Life Values

வா. கிருஷ்ணபிரியா எம்.ஏ, எம்.ஃபில், பி.எட்.,

தமிழ் ஆசிரியை, எஸ்.என்.எஸ். அகாடமி, கோயமுத்தூர்- 29

V. Krishnapriya, M.A, M.Phil, B.Ed

Tamil Teacher, SNS Academy, Coimbatore - 29

Email: krishnapriya15tamil@gmail.com, [ORCID](https://orcid.org/123456789):

Abstract:

This study explores the expression of Akattinai concepts in the Sangam-era literary work Ainkurunuru. Akattinai represents the emotional and inner world of humans, depicting feelings such as love, separation, sorrow, joy, modesty, and affection, often in harmony with nature. The five classical landscapes Thinaï, Kurinji, Mullai, Marutham, Neithal, and Palai—are central to these depictions. Moreover, the text emphasizes themes such as the dignity of labor, domestic virtues of women, maternal affection, the wisdom of caretakers, and social customs, thereby broadening the scope of Akattinai. Human life is portrayed through interactions with living beings and natural symbols, providing a rich and nuanced understanding of personal and social experiences. Consequently, Ainkurunuru is considered a seminal work that not only showcases the richness of the Akattinai tradition but also reflects the depth and values of Sangam culture. This study aims to examine these dimensions in detail.

Keywords: Akattinai, Purattinai, Marriage Ceremony, Erumaipathu, Sangam Literary Tradition, Tolkappiyam, Natural Symbols.

ஆய்வுச் சுருக்கம்:

சங்ககால இலக்கியமான ஐங்குறுநூறு நூலில் அகத்திணைச் சிந்தனைகளின் வெளிப்பாட்டை ஆராய்கிறது. அகத்திணை என்பது மனித மனத்தின் உணர்வுகளைப் பிரதிபலிப்பதாகும். அன்பு, பிரிவு, துயரம், மகிழ்ச்சி, நாணம், பாசம் போன்ற உணர்வுகள் இயற்கையோடு இணைந்து சித்தரிக்கப்படுகின்றன. குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை ஆகிய ஐந்திணைகளும் இந்நூலில் இடம்பெறுகின்றன. மேலும், உழைப்பின் மகத்துவம், பெண்களின் இல்லற மாண்பு, தாயின் பாசம், செவிலியின் அறிவுரை, சமூக மரபுகள் போன்றவை அகத்திணையின் பரிமாணங்களை விரிவாக்குகின்றன. மனித வாழ்க்கை அஃறிணை உயிர்கள் மற்றும் இயற்கைச் சின்னங்களின் மூலம் வெளிப்படுகிறது. ஆகவே, ஐங்குறுநூறு அகத்திணை மரபின் செறிவையும் சங்க பண்பாட்டின் ஆழத்தையும் வெளிப்படுத்தும் முக்கிய நூலாகக் கருதப்படுகிறது. இதனைக் குறித்து ஆய்வதே இங்கு நோக்கமாக அமைகின்றது.

திறவுச்சொற்கள்: அகத்திணை, புறத்திணை, மணச்சடங்கு, எருமைப்பத்து, சங்க இலக்கிய மரபு, தொல்காப்பியம், இயற்கைச் சின்னங்கள்.

முன்னுரை:

தமிழ் இலக்கியத்தின் பொற்காலமாகச் சங்ககாலம் போற்றப்படுகிறது. அக்காலத்து நூல்கள் தமிழர்களின் பண்பாட்டு வாழ்வையும், இயற்கையோடு இணைந்த மனப்பான்மையையும்

சித்தரிக்கின்றன. சங்ககால நூல்களில் ஒன்றான ஐங்குறுநூறு, ஐந்நூறு பாடல்கள் கொண்ட தொகுப்பு எனப் பெயர் பெற்றுள்ளது. இந்நூலின் பாடல்கள் பெரும்பாலும் அகத்திணைச் சிந்தனைகளை வெளிப்படுத்துகின்றன. தலைவன்-தலைவி உறவு, தோழியின் நட்பு, தாயின் பாசம், செவிலியின் அறிவுரை, உழைப்பின் மகத்துவம், பெண்களின் இல்லற மாண்பு ஆகியவை அகத்திணையின் சாரமாக விளங்குகின்றன. அதனைக் குறித்து இங்கு காண்போம்.

அகத்திணையின் இயல்புகள்:

அகம் என்பது மனித மனம், அதிலுள்ள அன்பு, பாசம், துன்பம், பிரிவு, மகிழ்ச்சி போன்ற உணர்ச்சிகள். தொல்காப்பியத்தில் கூறப்பட்ட ஐந்திணைகள் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை அனைத்தும் ஐங்குறுநூற்றிலும் பிரதிபலிக்கின்றன. இல்லறம் என்னும் நல்லற நெறியில் தன் மனைவியுடன் கட்டுபாட்டுடன் வாழ வேண்டியத் தலைவன், அதனைத் தவறி அறநெறியில்லாத பரத்தையோடு வாழ்ந்தான். இதனை,

“மனைநடு வயலை வேழஞ் சுற்றும்

துறை கேழ் கொடுமை நாணி”

(ஐங்.11:1-2)

எனும் பாடலின் வழி, தலைவனின் தவறான செயல், அவனது விலகல், தலைவியின் மனவேதனை ஆகியவை வயல், வேழம் போன்ற இயற்கைச் சின்னங்கள் மூலம் வெளிப்படுகின்றன. இதுவே அகத்திணையின் நுட்பம் என அறிய முடிகின்றது.

இயற்கையோடு இணைந்த மனம்:

ஐங்குறுநூற்றில் மனித மனம் இயற்கையின் மொழியில்தான் பேசுகிறது. காதல் சுழலும் அலைபோலச் சொல்லப்படுகிறது. இதனை,

“உரவுக்கடல் ஒலித்திரை போல

இரவிநாலும் துயிலறியேனே”

(ஐங்.172:3-4)

எனும் பாடலின் மூலமாக, காதலியின் பிரிவு துயரத்தைக் கடலலையை உவமையாகக் கொண்டு கூறுவதை அறிய முடிகின்றது.

காதலின் பெருமை கடலைவிட அதிகம் இதனை,

“கடல் அணிந்து அன்று அவர் ஊரே

கடலினும் பெரிது எமக்கு அவருடை நட்பே”

(ஐங்.184:3-4)

எனும் பாடலின் வழி, காதலின் பரிமாணம் இயற்கையை விடப் பெரியது என்பதை அறிய முடிகிறது. தலைவியின் மகிழ்ச்சி, இயற்கை மணத்துடன் இணைகிறது. என்பதை,

“வண்டு தாது ஊதத் தேரை தெவிட்டத்

தண்கமழ் புறவின் முல்லை மலர

இன்புறுத் தன்று பொழுதே...”

(ஐங்.494)

எனும் பாடலின் வழி, முல்லை மலரின் மணம், வண்டின் இசை, புறாவின் அழகு இவை அனைத்தும் தலைவியின் உள் மகிழ்ச்சியைப் பிரதிபலிக்கின்றன என்பதை அறிய முடிகிறது.

உழைப்பின் மகத்துவம்:

சங்க மக்கள் உழைப்பை உயர்ந்த பண்பாகக் கொண்டனர். ஐங்குறுநூற்றிலும் உழைப்பு, சமூக நலம், வளம் ஆகியவை சிறப்பாக வருணிக்கப்படுகின்றன என்பதை,

பயிரிடுதல் மற்றும் அறுவடை:

“விளைக வயலே! வருக இரவலர்

பல்லிதழ் நீலமொடு நெய்தல் நிகர்க்கும்

தண்துறை ஊரன் கேண்மை

வழி வழிச் சிறக்க எனவேட்டேமே”

(ஐங்.2)

எனும் பாடலின் வழி, வயல் மகிழ்ச்சி கொண்டு இரவலரை வரவேற்கிறது. உழைப்பின் பலன் அனைவருக்கும் பயன்பட வேண்டும் எனக் கூறப்படுவதை அறிய முடிகின்றது.

உழவனின் மகத்துவம்:

“பால்பல ஊறுக பகடுபல சிறக்க

வித்திய உழவர் நெல்லொடு பெயரும்

பூக்களும் ஊரன் தன்மனை

வாழ்க்கை பொலிக”

(ஐங்.3)

எனும் பாடலின் வழி, உழவர் உழைத்ததால், ஊர் வாழ்வும் வளமும் மலர்கின்றன எனக் காட்டப்படுவதை அறிய முடிகின்றது.

பெண்களின் இடம் — தாய், தலைவி, செவிலி:

ஐங்குறுநூற்றில் பெண்களுக்கு உயர்ந்த இடம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை,

தாயின் பாசம் :

“மறுவில் தூவிச் சிறுகருங் காக்கை

அன்புடை மரபினின் கிளையோடு ஆரப்...”

(ஐங்.391)

எனும் பாடலின் வழி, மகள் பிரிவால் தாய் வருந்துவதை, பறவையின் கிளை பிரிவுடன் ஒப்பிட்டு சொல்கிறது என்னும் கருத்தை அறிய முடிகின்றது.

செவிலி அறிவுரை :

செவிலி தலைவியை வழிநடத்தும் சமூக அறிவுரையாளர் என்பதை,

“மாதர் உண்கண் மகன்விளை யாடக்

காதலித் தமிழி இனிது இருந்தனனே...”

(ஐங்.406)

எனும் பாடலின் வழி, குடும்ப மகிழ்ச்சியைப் பேணும் செவிலியின் பங்கு வலியுறுத்தப்படுகிறது என்பதை அறிய முடிகின்றது.

தலைவி :

தலைவி இல்லற மாண்பின் சின்னம். அவளது நாணம், அன்பு ஆகியவை சமூக வாழ்வின் அடிப்படை . இதனை,

“அன்னாய் வாழி! வேண்டு அன்னைநம் படப்பைத்...” (ஐங்.203)

எனும் பாடலின் வழி, அறிய முடிகின்றது.

அஃறிணை உயிர்களின் பங்கு:

ஐங்குறுநூற்றில் மனிதரல்லாத உயிர்களும் பாடல்களில் இடம் பெறுகின்றன. அவை மனித வாழ்க்கைச் சிந்தனைகளுக்கு உவமையாக பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

முதலைக் காட்சி:

“தாய் சாப் பிறக்கும் புள்ளிக் களவனொடு

பிள்ளை தின்னும் முதலை” (ஐங்.24:1-2)

எனும் பாடலின் வழி, முதலைப் போல சிலர் கயமை செய்யும் உண்மையை எடுத்துக்காட்டுகிறது என்பதையும் எருமை, நண்டு போன்றவையும் உவமைகளாக வருவது, மனிதனின் குணங்களை விளக்குகிறது என்பதையும் அறிய முடிகின்றது.

மரபுகள் மற்றும் சடங்குகள்:

ஐங்குறுநூற்றில் மணமுறைகள், மலரணிதல், கையுறை, நாணி கண்புதைத்தல் போன்ற பல பழக்கவழக்கங்கள் இடம்பெறுகின்றன என்பதை,

“எரிமருள் வேங்கை இருந்த தோகை

இழையணி மடந்தையில் தோன்றும் நாட!” (ஐங்.294)

எனும் பாடலின் வழி, சமூக மரபுகளும் அகப்பாடல்களின் ஒரு பகுதியாகின்றன என்பதை அறிய முடிகின்றது.

முடிவுரை:

ஐங்குறுநூறு அகத்திணை மரபின் ஆழ்மனதையும் ஆன்மீகத் தன்மையையும் முழுமையாக வெளிப்படுத்தும் சங்க இலக்கிய நூல். இதில் இயற்கை உவமைகள், உழைப்பின் மகத்துவம், பெண்களின் இல்லற மாண்பு, அஃறிணை உயிர்களின் பங்களிப்பு எனப் பல அம்சங்கள் பாடல்களின் வாயிலாக நமக்கு கிடைக்கின்றன. மேலே இணைக்கப்பட்ட பாடல்கள் அவற்றின் உணர்ச்சிமிகு பொருள் மற்றும் சமூகப் பயனை ஆய்ந்தே தருகின்றன. இத்தகைய பாடல்களைப் பொருந்தி ஆராய்வது ஐங்குறுநூறின் அகத்திணை மரபை முழுமையாக அறிந்து கொள்ள வழியமைக்கும். எல்லாவற்றையும் இணைத்து, “அகத்திணை மரபின் செறிவான வடிவம்” என்றே ஐங்குறுநூற்றை நாம் கருத வேண்டும்.

பார்வை நூல்கள்:

1. ஐங்குறுநூறு, மூலமும் உரையும், 2011, திருமகள் நிலையம், சென்னை -600 017.
2. சங்க இலக்கியத் தேன்துளிகள், எட்டுத்தொகை, 2007, கங்கை புத்தக நிலையம், சென்னை- 600 017
3. பழந்தமிழர் நாகரிகம், மாணிக்கவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை-600 108.

References:

1. Ainkurunuru: Original Text and Commentary, 2011, Thirumagal Nilayam, Chennai – 600 017.
2. Sangam Ilakkiya Then Thuligal (Sangam Literary Nectar Drops), Edited Compilation, 2007, Kaveri Book House, Chennai – 600 017.
3. Ancient Tamil Civilization, Manickavasagar Publications, Chennai – 600 108.

License

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

Tamilmanam